

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/62/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219011001
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2219011001.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného G. T., nar. XX. E. XXXX v C. J., trvalé bydlisko R. E., pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 21. mája 2021, č. k. 4T/132/2019-116, na verejnom zasadnutí konanom 28. apríla 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného G. T. zamieta.

odôvodnenie:

- Okresný súd Dunajská Streda (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 21. mája 2021, č. k. 4T/132/2019-116, uznal obžalovaného G. T. za vinného zo spáchania prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 02.05.2019 v čase okolo 18.10 hod. v obci Z., na C. ulici, pred rodinným domom so súpisným číslom XXX mal v pravom vrecku svojich nohavíc 2 kusy obalových skladačiek s obsahom bielej kryštalickej látky - metamfetamínu o celkovej hmotnosti 106 mg (47 mg a 59 mg), ktoré obsahovali viac ako 10 mg účinnej látky metamfetamínu, ktoré množstvo Kriministický a expertízny ústav policajného zboru považuje za minimálne dve bežné jednotlivé dávky drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok.
- Okresný súd za obžalovaného odsúdil podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. I), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.
- V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd skonštatoval, že vinu obžalovaného mal preukázanú jeho priznaním sa ku skutku ako aj prečítaním výpovedí svedkov z prípravného konania M. B. a I. F., ktorí ako policajti obžalovaného zastavili, kontrolovali ho a on im dobrovoľne vydal drogy v dvoch skladačkách, ktoré boli predložené aj na znalecké dokazovanie. Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného Kriministickým a expertíznym ústavom Policajného zboru SR, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2019/6403 bola vina obžalovaného taktiež preukázaná. Z posudku vyplynulo, že kryštalický materiál s hmotnosťou 47 mg (skl. 1) zaistený u obžalovaného pri prehliadke obsahoval viac ako 10 mg účinnej látky metamfetamínu, ktorý predstavuje minimálne 1 bežnú jednotlivú dávku drogy a skl. 2 zaistená u obžalovaného obsahovala kryštalický materiál s hmotnosťou 50 mg a viac ako 10 mg účinnej látky metamfetamínu, ktorý predstavuje minimálne 1 bežnú jednotlivú dávku drogy. Prítomnosť stôp metamfetamínu bola zistená aj zo sterov z ľavej a pravej ruky obžalovaného.
- Samotný výrok o treste okresný súd odôvodnil tak, že u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. I) Tr. zák., že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento

úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Okresný súd poukázal na odpis registra trestov, kde má obžalovaný evidovaných 11 odsúdení za rôznorodú trestnú činnosť s tým, že mu bol v prevažnej miere ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody. Obžalovaný bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Komárno zo 4. apríla 2013, sp. zn. 1T/74/2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra zo 17. septembra 2013, sp. zn. 1To/68/2013, ktorým bol uznaný za vinného podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov. Uznesením Okresného súdu Levice z 9. marca 2017, sp. zn. 2Pp 6/2017, bol obžalovaný podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní 3 rokov a uložením skúšobnej doby tiež na 3 roky. Okresný súd ďalej dôvodil, že obžalovaný spáchal skutok počas plynutia skúšobnej doby jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, preto je podľa názoru okresného súdu trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov trestom zákonným, spravodlivým, primeraným a zabezpečí prevýchovu obžalovaného, ako i ochranu spoločnosti pred obžalovaným.

5. Okresný súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na predchádzajúce odsúdenia na nepodmienečné tresty odňatia slobody. K návrhu obhajoby na uloženie peňažného trestu okresný súd uviedol, že s ohľadom na osobný profil obžalovaného, ktorý bol v minulosti 11-krát súdne trestaný a právoplatne odsúdený prevažne na nepodmienečné tresty odňatia slobody ako i na tú skutočnosť, že skutok spáchal počas plynutia skúšobnej doby jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, mu tento alternatívny trest nebolo možné uložiť.

6. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku sa prokurátor vzdal práva podať odvolanie. Pokiaľ ide o obžalovaného, tento voči rozsudku zahlásil odvolanie čo do výroku o treste.

7. Podané odvolanie obžalovaný odôvodnil prostredníctvom svoju obhajcu JUDr. Ladislava Pongrácza (ďalej len obhajca) osobitným písomným podaním doručeným okresnému súdu 23. júla 2021.

8. V odvolaní obhajca uviedol, že s uloženým trestom nesúhlasia, považujú ho za prísny. Obhajca zdôraznil, že obžalovaný sa ku skutku priznal, že síce bol viackrát súdne trestaný, avšak naposledy v roku 2013, teda pred viac ako ôsmimi rokmi pričom v roku 2017 bol podmiennečne prepustený. Ďalej uviedol, že obžalovaný dlhší čas žije v Rakúskej republike, kde pracuje, má veľmi dobrý príjem a v prípade nástupu do výkonu trestu odňatia slobody by prišiel o zamestnanie a vybudovaný vzťah so svojimi deťmi. Je presvedčený o tom, že okresný súd vôbec neprihliadol na nepatrnú závažnosť prečinu vzhľadom na množstvo zaisteného materiálu a na okolnosti spáchania trestného činu (v čase spáchania bol vo veľmi zlom psychickom stave), preto je otáznne či došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti obhajca navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výrok o treste zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

10. Prokurátor sa k písomne odôvodnenému odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

11. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného 2. augusta 2021.

12. Za účelom prejednania odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia 28. apríla 2022, ktorého sa zúčastnil prokurátor krajskej prokuratúry a obhajca obžalovaného. Verejné zasadnutie sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného, ktorý mal doručenie upovedomia riadne vykázané a svoju neúčast' ospravedlnil prostredníctvom svojho obhajcu z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti. Dokazovanie krajský súd nedopíňal, nakoľko v tomto smere žiadne návrhy neboli. V rámci konečných návrhov prokurátor uviedol, že napadnutý rozsudok v časti výroku o treste považuje za správny a zákonný, preto navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietnuť. Obhajca obžalovaného sa pridržal písomne zdôvodneného odvolania a konečného návrhu tam uvedeného.

13. Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

14. Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ust. § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

15. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku o treste, v tomto smere žiadne námietky odvolateľ nemal a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Možno tak skonštatovať, že okresný súd vykonal dokazovanie vo vzťahu k napadnutému výroku o treste procesne správne a v rozsahu dostatočnom na spravodlivé, stavu vecí a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

16. Pokiaľ ide o primeranosť a zákonnosť výroku o treste, je potrebné pripomenúť, že pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

17. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

18. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

19. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

20. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnúť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnúť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

21. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

22. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchateľa i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchateľom či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchateľa neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchateľ oprávnene nemôže považovať za spravodlivé. Páchateľ je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchateľa je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchateľa pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

23. Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk krajský súd konštatuje, že okresný súd u obžalovaného preskúmal pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a správne u neho zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.) a jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol v minulosti odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zák.). Vyrovnaný pomer týchto okolností správne vyjadril vo výroku o treste poukazom na ust. § 38 ods. 2 Tr. zák.

24. Pokiaľ ide o druh trestu, už okresný súd dal obžalovanému prilievajúcu odpoveď na to, prečo mu nebolo možné uložiť alternatívny trest. Správne okresný súd prízvukoval fakt, že obžalovaný súdený trestný čin spáchal v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia a že bol v minulosti už opakovane súdne trestaný, aj nepodmienečnými trestami odňatia slobody, ktoré vykonal.

25. Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, obžalovanému bolo možné uložiť podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody až na 36 mesiacov. Okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov je blízko dolnej hranice (6 mesiacov z 36 mesiacov je 1/6) a aj krajský súd ho považuje za trest primeraný a spravodlivý, úmerný ako závažnosti spáchanej trestnej činnosti, tak aj pomerom obžalovaného, ktorý zodpovedá potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie. Takýto trest bude aj podľa názoru krajského súdu dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu sledovaného Trestným zákonom a súčasne aj morálne odsúdi obžalovaného spoločnosťou.

26. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, krajský súd ich vyhodnotil ako nedôvodné. Uloženie iného ako nepodmienečného trestu by nespĺnilo ani podľa názoru krajského súdu účel trestu sledovaný ust. § 34 Tr. zák., najmä z hľadiska individuálnej prevencie. Predsa ak obžalovaného od spáchania úmyselnej trestnej činnosti neodradilo ani plynutie skúšobnej doby určenej pri podmienenom prepustení, ba ani dosiaľ vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody, tak niet racionálneho dôvodu sa domnievať, že by alternatívny peňazný trest splnil v tomto smere svoj účel v tom smere, aby obžalovaného do budúcnosti odradil od páchania ďalšej trestnej činnosti. Argumenty obžalovaného prezentované v odvolaní, že žije a pracuje v Rakúsku, že sa stará o rodinu, hrozí mu strata príjmu, podľa názoru krajského súdu nie sú spôsobilé na tomto závere nič zmeniť. Samotná výmera uloženého trestu blízko dolnej hranice minimalizuje negatívne dopady na jeho rodinu.

27. Pokiaľ obžalovaný v odvolaní poukazoval na to, že bol naposledy odsúdený v roku 2013, k tomu krajský súd uvádza, že to je pravda, no pravdou je aj to, že bol odsúdený za zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, ktorý aj vykonával, z ktorého bol následne 9. marca 2017 podmienne prepustený a bola mu určená skúšobná doba s probačným dohľadom do 9. marca 2020, pričom v priebehu plynutia skúšobnej doby, konkrétne 2. mája 2019 sa dopustil aktuálne stíhaného trestného činu. Opísané časové súvislosti, ktorým v odvolaní obžalovaný pripisuje význam, z pohľadu krajského súdu tak pri ukladaní trestu nijako nesvedčia v jeho prospech, skôr naopak.

28. A pokiaľ obžalovaný poukazuje v odvolaní na to, že skutok nemal byť posúdený ako trestný čin s poukazom na ust. § 10 ods. 2 Tr. zák., keďže jeho závažnosť je nepatrná, k tomu krajský súd uvádza, že ide o námietku primárne sa vzťahujúcu k výroku o vine. Keďže je ale výrok o vine rozsudku okresného súdu právoplatný (žiadna zo strán ho nenapadla odvolaním), potom treba z neho pri ukladaní trestu vychádzať, ergo platí, že skutok tam opísaný je trestným činom, konkrétne prečinom nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., za ktorý je možné páchateľa potrestať trestom odňatia slobody až na tri roky. Pre úplnosť krajský súd dodáva, že aj závažnosť prečinu bola zohľadnená ako jedna z okolností podstatných

pre výmeru trestu, teda aj v dôsledku tejto okolnosti bol obžalovanému okresným súdom správne ukladaný trest blízko dolnej hranice trestnej sadzby.

29. Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, krajský súd konštatuje, že okresný súd postupoval správne, keď obžalovaného s použitím ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže tento v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

30. S poukazom na vyššie prezentované skutočnosti a právne úvahy dospel krajský súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. na verejnom zasadnutí zamietol.

31. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.